

Don Boscoviering 3 mei 2026

Laten we ons verwarmen en optrekken aan elkaar
en aan de woorden die hier tot ons worden gesproken,
woorden van nu en van lang geleden.
Het zijn woorden van leven, van troost en bemoediging
voor alle moeilijke dagen die wellicht nog komen.

We zeggen samen het Zegengebed.

Gezegend dit uur en het licht ons gegeven.
Gezegend de woorden geladen met kracht.
Gezegend jij, mens hier naast mij
en alles wat ons bijeen brengt.
Gegroet en gezegend
in naam de van eeuwige Vader, Moeder, Zoon en heilige Geest.

**Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt en gegeven.
Laat ons hem loven en danken, verheugd dat wij leven.**

Inleiding

Vier weken geleden vierden we Pasen. Nog drie weken scheiden ons van
Pinksteren. We horen vandaag het verhaal van de Emmaüsgangers.
Ze verlaten Jeruzalem en gaan naar huis.
Er is een medereiziger waarbij ze hun teleurstelling kunnen uiten.
De tochtgenoot voegt zich als vanzelfsprekend bij hen en laat hen eerst uitrazen.
Vervolgens zet hij hen met zijn vragen aan het denken.
Zo worden ze gedwongen om opnieuw, met alles wat er gebeurd is, onder ogen
te zien wat hun traditie te bieden heeft aan houvast en troost.

In woord en lied delen we iets van wat we mogen geven en ontvangen bij en van
elkaar.

We bidden:

Gij die gezegd hebt, Ik zal er zijn,
schenk ons geestkracht en een bijzonder 'oog'
om te vertrouwen en te ontvangen alles wat ons gegeven is in dit leven.

We weten ons verbonden met velen. De mensen die ons in gedachten nabij zijn.
Verbonden ook met allen die zich engageren, wereldwijd, opdat mensen zouden
gezien, gekend, gehoord worden.

En we gedenken onze dierbare doden,...
vandaag noemen we Godelieve Wyndaele.

We lezen in de brief van Jacobus (1,22-25)

Weest werkers van het woord.

Want als u alleen maar luistert en niets doet, lijkt u op iemand die in de spiegel
heeft gekeken en meteen daarna weer vergeten is hoe hij er uitziet. Maar als u zich
blijft verdiepen in Gods wet die vrijheid brengt, en die niet alleen goed onthoudt
maar er ook naar leeft, dan zal God u zegenen in alles wat u doet.

Lucas 24:13-33

Diezelfde dag waren twee van Jezus' leerlingen op weg naar het dorp Emmaüs, tien kilometer buiten Jeruzalem. Ze spraken met elkaar over alle gebeurtenissen. Terwijl ze zo liepen te praten, haalde iemand hen in en liep met hen mee. Het was Jezus Zelf! Maar zij herkenden Hem niet. Ze waren verblind. 'Waarover loopt u zo druk te praten?' vroeg Hij. Ze bleven stilstaan en een van hen, Kleopas, zei: 'U bent zeker de enige in heel Jeruzalem die niet weet wat voor verschrikkelijke dingen er de afgelopen dagen zijn gebeurd!' 'Wat voor dingen dan?' vroeg Jezus. 'Wel,' zeiden ze, 'wat ze hebben gedaan met Jezus van Nazareth. Die man was een profeet. Hij deed ongelooflijke wonderen en was een geweldige leraar. Hij stond in hoog aanzien bij God en de mensen. Maar de hogepriesters en leiders van ons volk hebben Hem gevangengenomen en uitgeleverd aan de Romeinen. En die hebben Hem gekruisigd. Wij dachten nog wel dat Hij de Christus was, de bevrijder van Israël. Maar het is nu al de derde dag sinds ze Hem hebben gedood. Een paar vrouwen van onze groep kwamen vandaag met een wonderlijk verhaal. Ze vertelden dat ze vanmorgen vroeg bij Jezus' graf waren geweest en dat zijn lichaam weg was. Ze hadden ook engelen gezien die zeiden dat Hij leeft. Een paar van ons gingen er onmiddellijk heen om te kijken. En inderdaad, het lichaam was weg, zoals de vrouwen hadden gezegd. Maar Jezus zagen ze niet.' Jezus zei tegen hen: 'Wat bent u toch dom! Wat hebt u moeite om alles te geloven wat door de profeten is gezegd. De Christus moest immers al die vreselijke dingen doormaken voor Hij zijn heerlijkheid zou binnengaan?' Hij herinnerde hen aan allerlei gedeelten uit de boeken van Mozes en de profeten. Hij legde hun uit wat ze betekenden en wat ze over de Christus zeiden. Ondertussen waren ze bijna bij het dorp gekomen waar ze moesten zijn. Jezus deed alsof hij verder wilde lopen, maar zij lieten Hem niet gaan en zeiden: 'Blijf vannacht bij ons. Het is al te laat geworden om nog verder te reizen.' Hij ging met hen mee naar huis om er de nacht door te brengen. Terwijl ze met elkaar aan tafel zaten, nam Hij het brood, dankte God ervoor, brak het in stukken en gaf het hun. Plotseling gingen hun ogen open en herkenden zij Hem. Op hetzelfde moment was Hij verdwenen. Ze zeiden tegen elkaar: 'Weet je nog hoe diep we in ons hart geraakt werden, toen Hij met ons liep te praten en ons een glasheldere uitleg gaf over wat in de Boeken staat?' Ze stonden onmiddellijk op en liepen vlug terug naar Jeruzalem.

<https://www.youtube.com/watch?v=s7w-IeNR9ko> (The mission)

Duiding:

Goedemorgen / goedemiddag allemaal,

We hebben daarnet het verhaal van de Emmaüsgangers aanhoort. Als geen ander slaagt Lucas erin om het geloof in de Verrijzenis zo kernachtig te verwoorden. Het verhaal houdt een concrete oproep tot opstanding in het leven in. Een oproep waaraan Kleopas en zijn metgezel ondanks hun wanhoop en radeloosheid uiteindelijk gevolg zullen geven.

Ik verklaar me nader. Beiden hebben zopas de gemeente van Jeruzalem de rug toegekeerd. Ze zijn zwaar gedesillusioneerd. De kruisiging en dood van Jezus van Nazareth heeft hen somber gesteld. Ze zijn diep ontgoocheld in hun idool. De sterke man, de leider waarnaar ze opkeken heeft hun verwachtingen in de omverwerping van het Romeins juk niet ingelost. Ze willen met die loser niets meer te maken hebben.

Vandaar hun wrevel over het verhaal van enkele vrouwen die beweren dat Hij leeft.

Ze zijn zozeer ten prooi aan de totale ontreddeering dat ze voorgoed met hun fout gebleken wereld- en mensbeeld willen kappen. Het enige wat hen nog interesseert, is zich veilig kunnen terugtrekken in de beslotenheid van het dorpje Emmaüs.

Hun gevoel van ontreddeering doet me terugdenken aan het gevoel van radeloosheid dat vele Duitsers overviel na de nederlaag van Nazi-Duitsland. De meesten onder hen wensten niet meer herinnerd te worden aan hun steun voor een regime dat het onderspit had moeten delven. Met de woorden: 'Wir haben es nicht gewusst' namen ze afscheid van een tijdperk waarin ze zich als 'Ein Volk' achter 'Ein Führer' schraagden.

De totale wanhoop houdt echter ook kansen om zich te herpakken, om als het ware te verrijzen uit het puin van het verleden. Hierbij denk ik spontaan aan Jürgen Habermas, een Duitse filosoof die recent in maart is overleden.

De vader van Jürgen werd in 1933, bij Hitlers machtsovername, lid van de nazi-partij. Zijn zoon stuurde hij naar de Hitlerjugend. Zo kwam Jürgen als lid van de Hitlerjugend in de laatste maanden van de oorlog eerst terecht bij de medische dienst van de Wehrmacht om vervolgens als hulpje bij de luchtafweer ingezet te worden.

In tegenstelling met vele van zijn landgenoten gebeurt er met hem na het beëindigen van oorlog iets wonderbaars. Ondanks de ideologische dwang van zijn vader, de indoctrinatie die hij onderging als lid van de Hitlerjugend en het niets ontziend militarisme binnen de Duitse samenleving, vat hij na de oorlog in Göttingen de studies aan bij het Instituut voor sociaal onderzoek van Theodor Adorno. Daar kwam hij tot het inzicht dat gerechtigheid en vrijheid alleen tot bloei kunnen komen wanneer mensen in dialoog treden met elkaar en vanuit die openheid voor elkaar regels vastleggen die de onderlinge rechten respecteren. Zo werd hij van Hitlerknaap voorvechter van de democratie.

Zulke ommekeer doet zich ook bij de leerlingen van Emmaüs voor. Op weg naar Emmaüs laat het verleden hen niet los. Hebben we die Jezus wel goed begrepen? Hadden we het wel goed voor met Hem? In het terugdenken aan Jezus' woorden wordt het weer warm in hun verkilde hart. In het breken van het brood ontdekken ze de ware spirit van Jezus en wordt alles hen duidelijk: 'Ik ben gekomen om te dienen'.

Tegenover het 'Eigen volk eerst' past maar één remedie: de universele zuster- en broederschap. Ze herwinnen hun zelfvertrouwen en vinden de weg terug naar de geloofsgemeenschap in Jeruzalem. Daar zullen ze, opnieuw verenigd met hun broeders en zusters in Christus, zich inzetten voor een nieuwe aarde van geluk en vrede voor allen.

Ook wij zijn Emmaüsgangers. Het is de normaalste zaak ter wereld dat we bij momenten de toekomst somber inzien, het vertrouwen in een medemens verliezen en daardoor ons willen afsluiten voor de buitenwereld.

Gelukkig zijn er nog Jezus' woorden die ons tot nadenken kunnen stemmen. Het volstaat echter niet om alleen Jezus' woord te aanhoren. Jakobus merkt in zijn brief terecht op dat we 'ook werkers van het woord' moeten zijn. In dat opzicht is het breken van het brood geen vrijblijvend gebaar. In het breken van brood stelt Jezus zich aanwezig en nodigt Hij ons uit om Hem na te volgen.

Geloofsbelijdenis

In deze donkere tijden
gelooven wij meer dan ooit in de toekomst van de mens.

Wij kunnen niet geloven
dat wij als mens niet méér zijn dan een speelbal, in de handen van het lot,
dat wij niet kunnen werken aan de toekomst.

Wij geloven dat de mens in staat is een betere wereld te scheppen.

Wij geloven dat,
iedere mens diep van binnen verlangt om graag gezien te worden,
om zich veilig te voelen en anderen graag te zien.

Wij geloven dat onze pogingen om anderen graag te zien
de komst van een betere wereld mee mogelijk maken.
Daartoe zijn wij geroepen en gezegend. Amen

Voorbeden

**Vervul dit huis met hart en geest, met aandacht voor de kleinen
Dat al wie hier naar binnen gaan hen noemen zal de zijnen.**

Wij bidden...

Dat we blijven samenkomen, samen op weg gaan en ervoor zorgen dat niemand de
weg van ontgoocheling, ontmoediging alleen moet gaan.
Dat we mekaar niet in de steek laten.

Dat we ons laten oproepen door wat er gebeurt in onze omgeving.
Dat we door te luisteren, naar vriend en vreemde, op het spoor komen van wat ons
verlamt én van wat ons helpt om voort te doen.

Dat we door de verbondenheid met elkaar durven gaan naar de plekken die we
willen vermijden. Dat we gaan naar de mensen die ons nodig hebben

**Wees kracht en troost voor jong en oud, dat niemand hoeft te vrezen
Als hij zich inzet voor jouw rijk want dood heet daar verzezen.**

Bij het aanbrengen van brood en wijn

Eeuwige,
Gij verzamelt ons hier rond Uw tafel.
en brengt ons bijeen rond brood en beker.
Geef dat wij hier, brekend en delend met elkaar,
meer en meer gemeenschap worden in de geest van Jezus:
bevrijdend en groot in dienstbaarheid.

Wees werkzaam in het delen, breken van onze zorg om elke dag wat brood en wijn: eenvoudig teken zien wat je nooit tevoren zag Wees werkzaam in ons samenkomen het zoeken naar gerechtigheid beïnvloed onze vredesdromen ze worden ooit realiteit	Geef ons een hart om te beminnen al wie verstoten is, veracht om steeds opnieuw te herbeginnen met wie al lang op vrede wacht Geef ons de kracht om stem te geven aan wie als minste wordt geteld zo triomfeert het volle leven een brakke grond wordt vruchtbaar veld!
---	--

Tafelgebed

Wij gaan de weg die velen zijn gegaan: moe en verward, verdoofd, terneergeslagen.
Wij hadden zo gehoopt op ander nieuws: vrede, bevrijding nog in onze dagen.

Dan komt een vreemde, sluit zich bij ons aan. Hij vraagt: waarom zo droef en aangeslagen?
Weet je dan niet van opstaan uit de dood, van de bevrijding uit verloren slagen?

Hij wandelt mee en opent ons de Schrift, woorden vanouds, dat alles kan verkeren:
in al wie gaan de weg van ommekeer zal onze God zijn toekomst investeren.

Hij zet ons hoofd en hart opnieuw in gloed, de vlam van hoop doet hij opnieuw ontvonken.
Hij spreekt van liefde sterker dan de dood over wie zijn in nood en dood verzonken.

Wij vragen hem: blijf bij ons, vreemde vriend. Zie, het wordt avond, nacht is ons omgeven.
Wij hebben nog een lange weg te gaan, deel eerst met ons het maal van overleven.

Hij gaat ons voor en breekt voor ons het brood, hij heft de beker op het nieuwe leven, -
teken van toekomst en verrijzenis, van de bevrijding, uit de dood geheven.
(Jan van Opbergen)

Onze Vader

Wij kijken reikhalzend uit naar zoveel:
naar liefde die sterker is dan de dood,
naar een beter leven en een betere toekomst,
oprecht en voorgoed, voor onszelf én voor anderen,
naar recht en toekomst voor armen en kleinen.
Die hoop heeft Jezus in ons hart geplant.
Laat Zijn vrede hier beginnen, in deze viering.
Moge Zijn vrede altijd met ons zijn.
En wensen wij mekaar die vrede van harte toe.

Bij de communie:

Waar mensen samenzijn, brood en leven delen, komt uw geest tot leven.

<p>Na de communie</p> <p>Weest niet verbaasd W.Barnard/ Guido Philippeth</p> <p>Wees niet verbaasd als u de wereld haat. gij moet integendeel uw liefde geven: dat is de overgang van dood naar leven! Wie niet bemint leeft in gestorven staat.</p>	<p>Alwie zijn broeder haat begaat een moord. God heeft ons niet geroepen om te doden, samen te leven heeft Hij ons geboden. Alleen de liefde plant Zijn schepping voort.</p> <p>Wie al het goed van deze wereld heeft En die zijn broeder dan gebrek ziet lijden Hoe zou Gods liefde levend in hem blijven? Leven alleen is, wat nieuw leven geeft.</p>
--	---

Mededelingen

Overlijden Godelieve Wyndaele/ Staf Cortebeeck

Deze middag (12u) Damiaanprijs in de St Antoniuskapel

Zaterdag 9 mei Ontbijt of Brunch in de Instuif ten voordele van het project Guchipaz
Inschrijven bij sara.crois@telenet.be

De tentoonstelling '**Ook de engelen treuren**' brengt een eerbetoon aan de kinderen die hun leven verloren door het oorlogsgeweld in Gaza. Het is een participatief kunstproject met kraanvogels van Ingrid Dewit, tot 30 september 2026 in de Sint-Michiel Vredeskerk, van dinsdag tot en met zondag tussen 13.30 u. en 16.30 u. De toegang is gratis.

Op **zondag 10 mei is** om 15.00 u. de 'officiële' opening met korte toespraken en verhalen, het Brussels Brecht Eisler Koor en orgelmuziek door Francesca Ajossa, [<https://www.vredeleuven.org/event-details/participatief-kunstproject-ook-de-engelen-treuren>]

10 mei Breendonk Herdenking 8 mei

Maandag 11 mei. Ontmoeting met Palestijnse partners van Oxfam in het Wereldcafé

Volgende viering: Hemelvaartdag donderdag 14 mei

17 mei Nationale manifestatie in Brussel. Gerechtigheid voor het Palestijnse volk. Einde aan Israëls straffeloosheid

Zegengebed.

Zegen ons en behoed ons. Doe lichten over ons uw aangezicht en wees ons genadig.
Zegen ons en behoed ons. Doe lichten over ons uw aangezicht. En geef ons vrede.

Lied: GA DAN OP WEG (t. Jacqueline Roelofs-van der Linden, m. Komen ooit voeten gevleugeld)

Ga dan op weg naar een toekomst van vreugde en vrede.
Zoek reisgenoten om samen die weg te betreden.
En valt het zwaar, steun en bemoedig elkaar.
Liefde verlicht dan je schreden.

Ga dan op weg om je eigen geluk uit te delen.
Zo kunnen wij wat gebroken was, liefdevol helen.
Geen hongersnood: wij delen samen ons brood.
Er zal genoeg zijn voor velen.

Ga dan op weg, deel je dromen, je hoop, je verhalen.
Geef elkaar kracht om, op zoek naar nieuw land, niet te falen.
Als wij dat doen, blijft onderweg 't visioen liefde en warmte uitstralen.

Vorbereiding: Lieve en Frans (duiding), lector: Agnes, zang: Majo, orgel: Jos, copies en geluid: Herman, bloemen: Ingrid, koster van dienst: Chris, bar: Chris en Frieda